

произведе въ тѣхъ Евангелско-то покаяніе, както зрѣніе-то на пострадамый-тъ за насъ Спаситель, раненый-тъ за престѣпленія-тани, битый-тъ за беззаконія-та ни. И гдѣ другадѣ можемъ намѣри причины по побудителны и по убѣдителны, за да ны поканѣтъ въ дѣяніе-то на всички-ты ни длѣжности, ако не въ Евангеліе-то, което и говори: *ходите въ любовь, както Христосъ ны е обыкналъ, и предалъ е себе си за насъ приносъ, и жьртвж Богу; мжжіе обычайте свои-ты жєны, както и Христосъ е обыкналъ Църквж-тж, и предалъ е себе си за неж: не сте свои, защото сте искупени съ цѣнж. Прославете прочее Бога съ тѣло то си, и съ духъ-тж си, които сж Божіи; за да не живѣете вече за себе си, но за оногова, койшо е умрѣлъ, и възкръс-налъ за васъ.*

Слѣдователно Христовъ-тъ кръсть е истинный-тъ источникъ на Святость тж — побужде-ніе на всички-ты добродѣтели. *Исусъ даде себе си за насъ, за да ны избави отъ всяко беззаконіе, и да очисти за себе си народъ особенъ, и ревнителенъ на добры дѣла* (Тит. 2; 14). Какво сж отвлеченны-ты умозаключенія, и какво сж чєловѣчески-ты ученія при неизрѣченно-то благоутробіе на Спаситель-тъ, който е умрѣлъ за насъ на кръсть-тъ? Тая любовь ны зове, побуждава ны и ны принуждава къмъ Святость-тж, за да украсяваме въ всичко ученіе-то на нашъ-тъ Спаситель, Бога, Дано любовь-та, и това благоутробіе да испълнятъ и да стоплятъ всякога сѣрдца-та